

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16216/2024
22.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Илија Ковачевић, адвокат из, против тужених- противтужилаца ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., општина ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 827/24 од 04.04.2024. године, у седници одржаној 22.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 827/24 од 04.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 827/24 од 04.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 827/24 од 04.04.2024. године, ставом првим изреке, укинута је решење садржано у ставу првом изреке пресуде Основног суда у Аранђеловцу П 734/23 од 20.12.2023. године, којим је усвојен приговор литиспенденције и тужба у предмету П 118/17 одбачена. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке, којима су обавезани тужени да тужили, на име њеног укупног доприноса у стицању у домаћинству тужених, док је трајала брачна заједница између тужиле и туженог ВВ, солидарно исплате 8.368 евра, у динарској проитиввредности по најповољнијем курсу који одређује НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од 02.02.2021. године до исплате, као и да јој на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате 468.341,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, након оцене другостепеног суда да је неоснован истакнути приговор литиспенденције, применом одредби материјалног права из Породичног закона, цитираних у образложењу побијане пресуде, обавезани су тужени да тужилји исплате износ утврђен вештачењем од стране вештака економско-финансијске струке на име доприноса у стицању у инвестиционим улагањима и куповини покретних ствари за време породичне заједнице у домаћинству тужених, док је трајала брачна заједница између тужилје и туженог ВВ.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да је побијана одлука у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Примена института изузетне дозвољености ревизије је резервисана за питања из домена примене материјалног права, па се посебном ревизијом не може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање. Поред тога, у ревизији тужених се указује и на питања процесног права у поступку оцене основаности приговора литиспенденције, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1.и 3.)

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 04.05.2016. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 8.368 евра, у динарској проитиввредности.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужених није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**